

**בש"פ 5689/14 - העורר בבש"פ 5689/14: אהרון חייאיב, העורר
בבש"פ 5709/14: ניר הינדרי נגד המשיבה: מדינת ישראל**

בבית המשפט העליון

בש"פ 5689/14

בש"פ 5709/14

לפני: כבוד השופט ס' גובראן

העורר בבש"פ 5689/14: אהרון חייאיב

העורר בבש"פ 5709/14: ניר הינדרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עררים על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 21.8.2014 במ"ת 11892-08-14 שניתנה על ידי
כבוד השופט א' דראל

תאריך הישיבה: ה' באלול התשע"ד (31.8.2014)

בשם העורר בבש"פ 5689/14: עו"ד זוהר ארבל

בשם העורר בבש"פ 5709/14: עו"ד משה בן יקר

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי

החלטה

עמוד 1

1.

לפניי שני עררים על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' דראל) במ"ת 11892-08-14 מיום

21.8.2014,

במסגרתה הורה על מעצרו של העורר בבש"פ 5689/14 (להלן: אהרון) והעורר בבש"פ 5709/14 (להלן: ניר) (ביחד

ייקראו "העוררים"), עד תום ההליכים המתנהלים נגדם.

הליכי המעצר עד כה

2.

ביום 11.8.2014, הוגש נגד העוררים ושבעה נוספים (ביחד ייקראו "הבגירים") כתב אישום המייחס להם עבירות של

חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1)(2) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כתב האישום המתוקן כולל שני אישומים.

על פי המתואר באישום הראשון, ביום 25.7.2014 בשעה 22:30 בערך, ישבו א' ש' ו-ס' מ' (להלן: א', ס' וביחד

"המתלוננים") בגן ציבורי בשכונת נוה יעקב בירושלים. בשלב מסוים, ניגש אחד מהבגירים אל המתלוננים וביקש סיגריה במטרה לוודא

שמדובר בערבים. לאחר שהמתלוננים השיבו בשלילה, הוא עזב את המקום. לאחר מספר דקות, הגיעו למקום הבגירים ושלושה

קטינים (להלן: הקטינים) (ביחד ייקראו "המשתתפים"), התקרבו אל המתלוננים כשהם מצוידים באלות ובקרשים, והקיפו אותם תוך

שהם אומרים: "ערבים, ערבים". בין הצדדים התפתחו חילופי "קללות". בשלב מסוים, התנפלו המשתתפים בצוואת חדא על

המתלוננים, כשחלקם אוחזים באלות ובקרשים, והחלו להכותם בפראות. בעקבות הפגיעות, נפלו המתלוננים על הקרקע ואיבדו את

הכרתם. המשתתפים המשיכו להכות באופן נמרץ את המתלוננים בכל חלקי גופם וזאת בעודם שרועים על הקרקע. מיד לאחר מכן,

נמלטו הם מהמקום והותירו את המתלוננים שרועים על האדמה ומדממים. מעשים אלה גרמו למתלוננים נזקים וחבלות חמורות

בחלקי גופם. ס' אושפז למשך 4 ימים. ל-א' נגרמו שברים בגולגולת ובאף, הוא נזקק לניתוח בראשו והוא עדיין מאושפז בבית חולים.

האישום השני מייחס לאהרון ולארבעה נוספים עבירה של שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. האישום עניין

שיחה שבוצעה ביניהם ואשר משתמע ממנה כי סוכם שלא יגידו דבר אם ייעצרו על ידי המשטרה.

3.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר העוררים עד תום ההליכים המתנהלים נגדם. המשיבה

טענה כי ברשותה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעוררים בכתב האישום וכן כי קיימת בעניינם עילת מעצר של מסוכנות, לפי סעיפים

שונים של חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). העוררים חלקו על קיומן של

ראיות לכאורה בטענה כי הם לא השתתפו באירוע. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשת המשיבה והורה על מעצרו של העוררים עד

תום ההליכים המתנהלים נגדם. בית המשפט המחוזי קבע כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לשני העוררים, כמפורט להלן:

בנוגע לאהרון - בית המשפט ביסס את קביעתו על הודעתו של צ' ה' - קטין אשר השתתף באירוע (להלן: צ'), וקבע כי היא

מספיקה לצורך ביסוס ראיות לכאורה בעניינו של אהרון. צ' מסר בהודעתו, בין היתר, כי הוא ושלושה משתתפים נוספים, ביניהם אהרון

הכו יחדיו את אחד המתלוננים. בא כוחו של אהרון העלה טענות נגד משקל הודעתו של צ' וזאת בשל הבעייתיות שבה ואשר נובעת

מגילו, מנתוניו המנטאליים, ומכך שנחקר ללא נוכחות מי מהוריו. בית המשפט קבע כי אין לאיין את משקלה של עדות זו או לפגום

במשקלה באופן מהותי לצורך שאלת קיומן של ראיות לכאורה. נקבע כי הודעותיו של צ' קוהרנטיות, מפורטות ובהירות, ועל פניו אין

לומר כי יש פגם ביכולתו הנפשית והשכלית לומר את אשר אמר. בית המשפט גם לא קיבל את הטענה לפיה נפגעו זכויותיו של צ'

כחשוד ונקבע כי שאלות אלה מקומן בהליך העיקרי.

בנוגע לניר – בשונה משאר המשתתפים, אין עדות כלשהי המזהה אותו, בשמו, כמי שנכח באירוע, אלא הוא נקשר לאירוע בשל כינויו "טום קשתי". העדה הראשונה הקושרת את ניר לאירוע היא ד' כ' (להלן: ד'). היא מסרה בהודעתה כי היא ראתה את האירוע, וכי אדם בשם "טום קשתי" השתתף באירוע והכה את אחד המתלוננים בידיים ובבעיטות. העדה השנייה הקושרת את ניר לאירוע היא ב' כ' (להלן: ב'). היא מסרה כי היא פגשה את מי שמכונה "טום קשתי" מספר ימים לאחר האירוע והוא סיפר לה שהוא נכח מתחילת הקטטה ושהוא גם הכה. לדבריה, ניר מסר לה גם איזה משפחות לא השתתפו באירוע. בית המשפט המחוזי קבע כי ניר, ולא אחר, הוא "טום קשתי". בית המשפט ביסס את קביעתו, בין היתר, על הודעתו של ניר לפיה הוא אישר כי אחד מכינויו הוא "טום קשתי". בית המשפט דחה את טענת האליבי שמסר ניר ולפיה הוא היה באותו ערב אצל חברו – בשם איתמר (להלן: איתמר) ושהה אצלו מספר שעות. שכן, גם איתמר וגם אימו מסרו, בתשואול טלפוני, כי ניר היה אצלם בסביבות השעה 08:30 אך לא יותר מרבע שעה. לנוכח האמור, בית המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה מספקת כנדרש בהליך של מעצר עד תום ההליכים.

בית המשפט המחוזי קבע גם כי קיימת עילת מעצר בעניינם של שני העוררים והורה על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינם כדי לבחון קיומה של חלופת מעצר. מכאן הערר שלפניי.

הערר בבש"פ 5689/14 - אהרון

4. בא כוחו של אהרון – עו"ד ארבל, טען בכתב ובעל פה בפניי ביום 31.8.2014 כי הראיות בעניינו של אהרון אינן מבססות ראיות לכאורה כנדרש בהליך מעצר עד תום ההליכים. נטען כי הודעתו של צ' אינה מספיקה וזאת בשל הבעייתיות שבה. כך נטען כי ההודעות נגבו ממנו בהעדר נוכחות אדם בגיר; כי הוא סובל מהפרעות נפשיות; וכי הוא השתתף בקטטה ומכאן מדובר בהודעת שותף לעבירה שמצריכה דבר חיזוק. עו"ד ארבל הוסיף כי באותו זמן אהרון נכח באזכרה של אביו אצל קרובי משפחתו וכי הוא ומספר אנשים נוספים ליוו אדם מבוגר בשם גבריאל מזרחי (להלן: מזרחי), וכי לאחר שליוו אותו לביתו הם שמעו רעש, הגיעו למקום וראו את המתלוננים שרועים על הרצפה כשהם חבולים ולידם שוטרים. עו"ד ארבל, לא ביקש לטעון בעניין עילת מעצר וקיומה של חלופת מעצר.

הערר בבש"פ 5709/14 - ניר

5. בא כוחו של ניר – עו"ד בן יקר, חלק על קיומן של ראיות לכאורה. הוא טען בכתב ובפניי ביום 31.8.2014, כי ניר לא היה כלל באירוע, וכי נפלה טעות בזיהויו כמי שהשתתף בו. נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שקבע כי ניר הוא עצמו "טום קשתי". בהקשר זה נטען, כי שתי העדות טענו כי "טום קשתי" גר בבניין השלישי בשכונת נוה יעקב, בעוד שניר גר בבניין השני; העדה ח' סברה כי המשטרה ערכה חיפוש בביתו של "טום קשתי" בעוד שהדבר לא נעשה בביתו של ניר. נטען גם כי אין הוכחה לפיה הכינוי "טום קשתי" שייך רק לניר, וייתכן וישנם אנשים אחרים שקוראים להם באותו כינוי. עו"ד בן יקר הוסיף כי טענת האליבי שמסר ניר לא הופרכה. נטען כי ניר הגיע אל ביתו של איתמר בשעה 21:00 בערך ושהה אצלו מספר שעות. בהקשר זה נטען, כי תחקור איתמר ואימו טלפונית ולא פיזית מהווה מחדל חקירה. עוד נטען כי הודעתו של יעקב – אביו של ניר (להלן: יעקב), לפיה הוא שוחח עם ניר

בטלפון בעת האירוע, והאחרון היה ליד ביתו ואמר לו שאינו הולך לאירוע אלא חוזר לבית חברו, יש בה כדי להוכיח כי ניר לא היה באירוע. עוד נטען כי שגה בית המשפט בכך שלא ייחס משקל לעובדה כי צ' שהיה שותף לאירוע ואשר מסר הודעות המפלילות את המשתתפים האחרים, לא ראה את ניר באירוע. לבסוף, טען עו"ד בן יקר כי בית המשפט לא הצביע על ראיה למסוכנותו של ניר ולא בחן קיומה של חלופת מעצר, ומשכך, יש לשחרר אותו בתנאים שפגיעתם פחותה ממעצר.

עמדת המשיבה

6. המשיבה סמכה את ידיה על החלטתו של בית המשפט המחוזי וביקשה לדחות את שני העררים. המשיבה טענה כי בעניינם של שני העוררים, קיימת תשתית ראייתית מספקת לשלב זה.

אשר לאהרון, נטען כי הודעותיו של צ' היו מפורטות והתייחסו לחלקו של כל משתתף באירוע. המשיבה חולקת על קיומם של פגמים מהותיים בהודעות אלה, אך מכל מקום טענה כי שאלת משקל העדות של צ' ושאלת מהימנותה, מקומה להיות נדונה בהליך העיקרי. אשר לטענת האליבי שמסר אהרון, נטען כי לא ניתן להסיק מהודעתו של מזרחי אם אהרון נכח במקום האירוע או לא.

אשר לניר, המשיבה טענה כי ניתן ללמוד שהוא עצמו "טום קשתי" מהודעתו לפיה הוא אישר כי אחד הכינויים שלו הוא "טום קשתי" וכן מעדויות שתי העדות, אשר מסרו פרטים ותיאורים לאותו "טום קשתי" המתאימים לניר. בין היתר, מספר הטלפון השייך לו, והעובדה שהוא מספר את השכנים. אשר לטענת האליבי שמסר ניר, נטען כי איתמר ואמו מסרו כי הוא שהה אצלם לא יותר מרבע שעה ולא למשך מספר שעות כפי שהוא מסר.

דין והכרעה

7. לאחר העיון בהודעות הערר, בחומר הראיות ובהחלטת בית המשפט המחוזי, ולאחר ששמעתי את הצדדים בפניי, הגעתי למסקנה כי דין העררים להידחות, וזאת מששוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינם של שני העוררים כנדרש בהליך של מעצר עד תום ההליכים.

8. אשר לאהרון, צ' מסר הודעות קוהרנטיות, ברורות ומפורטות. הוא פירט בהודעותיו את מהלך האירוע, באיזה כלים המשתתפים השתמשו, מי השתתף באירוע ומה חלקו של כל אחד. הודעות אלה ורמת הפירוט בהן, אינן תואמות על פניו, את הטענה כי הוא סובל מפגם שכלי המונע ממנו להבין את אשר הוא אומר. על כן, אני סבור כי הודעתו של צ', מבססת בשלב זה ראיות לכאורה. בא כוחו של העורר העלה טענות מגוונות באשר למשקלן של ההודעות, אולם, כידוע, אין זו המסגרת המתאימה לדון בהן ומקומן להיבחן בהליך העיקרי.

9. אשר לניר, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהוא השתתף באירוע ולכך שכאשר שתי העדות קשרו את "טום קשתי" לאירוע, הן התכוונו לניר. כך, בהודעתו מיום 13.8.2014, כשנשאל איזה כינויים יש לו, ידע ניר להגיד "טום קשתי, ילד אחד

קורא ל"י", הוא הוסיף כי כינוי זה משמש אותו כחצי שנה. העדה ד' לא ידעה את שמו הפרטי של "טום קשתי" ומסרה שאחיה הקטנים קוראים לאותו בחור בכינוי זה. אך היא ידעה להגיד ש"טום קשתי" מספר חלק מהשכנים, כפי שמסר גם יעקב בהודעתו מיום 13.8.2013. העדה ח', מסרה את מספר הטלפון של "טום קשתי". מספר שאושר על ידי ניר כי הוא שייך לאחיו. בנוסף לכך, טענת האליבי של ניר הופרכה משאיתמר ואימו מסרו בתשאול הטלפוני כי הוא שהה אצלם לא יותר מרבע שעה. איני סבור גם כי העדר הודעה מסודרת מעדי האליבי פוגעת בהודעות באופן ששולל את המסקנה כי האליבי הופרך. עו"ד בן יקר, בניסיון לחזק את הטענה כי ניר לא נכח באירוע, הפנה להודעתו של יעקב, לפיה הוא דיבר עם ניר ככל הנראה בתחילת האירוע, וכי ניר מסר לו כי הוא אינו הולך לשם אלא חוזר לבית חברו. אולם, אין בהודעה זו כדי ללמד משהו על נוכחות או אי נוכחות ניר באירוע, שכן יעקב מסר כי הוא לא ידע לאן ניר הלך בפועל לאחר שהסתיימה השיחה ביניהם. לנוכח כל האמור, שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של ניר כנדרש בהליך של מעצר עד תום ההליכים. אשר לקיומה של עילת מעצר וחלופת מעצר, יצוין כי במקרה הנוכחי המסוכנות של ניר נלמדת מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום – הכאת המתלוננים באופן אכזרי. אשר לחלופת המעצר, יצוין כי בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו של ניר והאחרים. ועל כן, לא מצאתי מקום לבחון את שאלת שחרורו של ניר לחלופת מעצר בהעדרה של בחינה מקצועית מצד שירות המבחן.

סוף דבר, העררים נדחים בזאת.

ניתנה היום, ט' באלול התשע"ד (4.9.2014).

ש ו פ ט